

ת"פ 7705/03/18 - מדינת ישראל נגד סולימן אמסאעד

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 7705-03-18 מדינת ישראל נ' אמסאעד

ת"פ 8017-03-18 מדינת ישראל נ' אמסאעד

בפני
בעניין: כבוד השופט אייל כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סולימן אמסאעד

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד גב' זעורור

ב"כ הנאשם עו"ד ברגמן

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו, במיוחס לו בכתב אישום המתוקן בת"פ 8017-03-18 (להלן: "**התיק העיקרי**") וכן בכתב האישום בת"פ 7705-18-18 (להלן: "**התיק המצורף**") המייחסים לו, כל אחד, עבירת **איומים**, מכוח סע' 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון, אליו הגיעו הצדדים לאחר שהחלו להישמע ראיות המאשימה. ההסדר לא כלל הסכמה עונשית. הטיעון לעונש נדחה לבקשת הנאשם תוך מחלוקת בין הצדדים באשר לשאלה האם ראוי לשלוח את הנאשם לממונה על עבודות השירות לשם קבלת חוות דעת בעניינו.

לאחר הטיעון לעונש מצאתי להורות על קבלת חוות דעת כאמור, כמו גם קבלת תסקיר שירות המבחן. לאחר קבלת שני אלה, שבו הצדדים והשלימו את טיעונם לעונש.

על פי כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי, במועד הרלבנטי עבד המתלונן כמנהל בפועל של חברת הסעים (להלן: "החברה") ואילו הנאשם הועסק בתחזוקת רכבים חברה. כחודש עובר ליום 4.1.17 הביא המתלונן לחברה עובד נוסף שיעסוק בתחזוקת רכבים, דבר שעורר את זעמו של הנאשם. באותן נסיבות, איים הנאשם על המתלונן באומרו "כדאי שזה יהיה לכמה ימים ואם זה לא יהיה לכמה ימים זה לא יגמר בטוב, אתה יודע אם נשרף לי הפיוזים אני נוקם". ארבעה ימים לאחר מכן הגיע הנאשם שוב למשרדי החברה ואיים על המתלונן באומרו "מי שיפגע לי בפרנסה צריך לדעת שיהיה פה רצח" וכן אמר "בקרום גם אני אהיה דרוש לחקירה". בהמשך, ביום 4.1.17 הגיע הנאשם שוב אל משרדי החברה ואיים על המתלונן שהוא יתפוס את הפועל הנוסף "וישבור לו את העצמות".

על פי כתב האישום בתיק המצורף, בתאריך 22.1.18 הגיע הנאשם למשרדי הרווחה בלוד (להלן: "המשרד"), ניגש לעובדת הסוציאלית (להלן: "המתלוננת") בעת שטיפלה באחר, ודרש ממנה לטפל בעניינו כאשר ביקשה ממנו המתלוננת שימתין עד שתסיים את הטיפול באחר, צעק הנאשם לעברה "אני אשורף את המשרד ואגמור את הסיפור הזה עוד היום".

תסקיר שירות מבחן

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם השלים 11 שנות לימוד ועבד לאורך השנים כמכונאי רכב עד לפציעתו בתאונת דרכים בשנת 2017. הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים, כאשר בנו האמצעי סובל מנכויות קשות מלידה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להכיר במלוא החומרה והשלכות התנהגותו על סביבתו ועל נפגעי העבירה ולצד זאת ביטא הבנה לאופן הבעייתי בו התנהל ובחירותיו לנקוט באלימות ותוקפנות כדרך לפתרון הקונפליקטים בהם היה מעורב. עוד התרשם כי בעת הזו הנאשם מרוכז בטיפול בבנו הנכה וכן בשיקומו האישי והתעסוקתי. לאחר שנבחנה התאמתו לביצוע צו של"צ המליץ שירות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף משמעותי של 150 שעות לצד עונש הרתעה.

טיעוני הצדדים לעונש

המאשימה ציינה בטיעונה לעונש את חומרת העבירות אשר בוצעו בשתי הזדמנויות שונות ונמלמדות על דפוס פעולה של הנאשם. עוד ציינה כי בתיק המצורף איים הנאשם על עובדת סוציאלית במשרדי הרווחה בזמן עבודתה. מטיעוניה עולה כי לאחר שביצע הנאשם את העבירה המיוחסת לו בתיק העיקרי, נחתם עימו ביום 2.8.17 הסדר מותנה (במ/2) בו התחייב בין היתר להימנע מביצוע עבירה במהלך תקופה של 6 חודשים וכן לשלם לאוצר המדינה סכום בסך 500 ₪. חרף זאת, הנאשם לא שילם את הקנס שהוטל עליו וחמישה חודשים לאחר מכן ביצע את העבירה המיוחסת לו בתיק המצורף. דבר המלמד על העדר הרתעה. לגישת המאשימה אין מקום להסתפק בהטלת של"צ נוכח העובדה כי הנאשם כבר ריצה בעבר 50 שעות של"צ ולא היה בכך כדי להרתיעו.

לזכותו של הנאשם ציינה המאשימה העדר עבר פלילי וכן את נסיבותיו האישיות לרבות מצבו הרפואי של בנו. נוכח זאת טענה המאשימה למתחם עונש הולם בנע בין מספר חודשים ועד שנת מאסר. עוד עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בין מספר חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען מנגד, כי העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו על רקע מצוקה כלכלית ואישית נוכח החשש לפגיעה במקום עבודתו וכן השגותיו לגבי הסיוע לו הוא זוכה ממשרד הרווחה. ברקע לדברים מצבו הרפואי הקשה של בנו האמצעי, בן ה-3, שהוא בעל נכות של 100% ונדרש לטיפול צמוד בכל שעות היממה, דבר המטיל עומס רגשי וכלכלי גדול על הנאשם. בנוסף, בעברו נפצע הנאשם במסגרת עבודתו בעיניו וברגלו ונזקק לניתוח, דבר המקשה עליו במציאת עבודה. כל אלו מובילים לקביעת מתחם ענישה מתון יותר מהמתחם לו טענה המאשימה, אשר ראוי כי יחל בענישה צופה פני עתיד. בהינתן כי מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אשר הודה, נטל אחריות והביע חרטה על מעשיו וכן נוכח נסיבותיו האישיות, כאמור, יש למקם אותו בתחתית המתחם. עוד יש לתת את הדעת לכך כי הנאשם כבר ביצע, במסגרת ההסדר המותנה, 50 שעות שירות לתועלת הציבור, אשר מהווים עונש ממשי בגין התיק העיקרי. נוכח זאת, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בענישה צופה פני עתיד, או לכל היותר בעתירת שירות המבחן לצו של"צ וכן להימנע מהשתת עיצומים כספיים.

הנאשם תיאר כי מעשיו היו על רקע היותו מבוטל ומצבה הכלכלי הקשה של משפחתו כמו גם מצבו הבריאותי של בנו והביע חרטה על מעשיו.

דין וגזירת הדין

עקרון ההלימה - הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה מבקשת לקבוע את העקרונות והשיקולים המנחים בה, המשקל שיש לתת להם והיחס ביניהם, לשם גזירת עונשו של נאשם בנסיבות העבירה. העיקרון המנחה הוא עקרון ההלימה, שבהתאם לו נקבע מתחם העונש ההולם, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ראו סע' 40א ואילך לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ולהמחשה: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, מיום 5.8.13).

כל אחד מכתבי האישום מתאר אירוע אחד בודד. כל אחד מהאירועים בוצע בזמן שונה, בנסיבות שונות כלפי אנשים שונים וללא קשר ענייני הדוק בניהם ומשכך, על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה, עסקין **בשני אירועים** שונים.

באשר לקביעת מתחם העונש ההולם - הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם הערכים המוגנים ע"י עבירת האיומים ובהם ההגנה על שלווה נפשו של אדם. באשר לתיק המצורף, המדובר גם על ערכים מוגנים על ידי עבירת האיומים בנסיבות בהן היא מבוצעת כלפי עובד ציבור הממלא את תפקידו ובהם הגנה על שלווה נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של העובד המאויים, מפני הפחדה והקנטה של המאיים, והאינטרס הציבורי לאפשר לעובד הציבור לבצע את מלאכתו ללא מורא.

בתיק העיקרי, הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים, בכך שהשמיע את האיום כלפי מעסיקו במספר הזדמנויות שונות ואיים לפגוע הן במתלונן והן באחר אשר הועסק על ידו.

בתיק המצורף, פגע הנאשם בערכים המוגנים בכך שהשמיע את האיום כלפי עובדת סוציאלית, שהיא עובדת ציבור, במקום עבודתה, שעה שהיא עוסקת במלאכתה ומטפלת באחר.

מדיניות הענישה הנוהגת מלמדת ככלל על ענישה בנסיבות מעין אלה, הנעה בין מאסר מותנה למאסר ממשי:

- א. ברע"פ 3364/14 **מנצור נ' מדינת ישראל** (מיום 9.6.14), אושרו עונשי מאסר בני 9 ו- 6 חודשים בפועל, בנסיבות בהן הנאשמים בעלי עבר פלילי, איימו על מורה כי יבוצע ירי וייזרק רימון לעבר ביתו.
- ב. ברע"פ 4209/11 **שטרית נ' מדינת ישראל** (מיום 5.6.11), אושר עונש מאסר בן 9 חודשים, בנסיבות בהן הנאשם, בעל עבר פלילי, הורשע בעבירות איומים והעלבת עובד ציבור כלפי ראש עיר ושוטרי.
- ג. ברע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (מיום 4.3.13) אושר עונש מאסר ממשי בן 4 חודשים, בעניינו של נאשם בעל עבר פלילי, אשר הודה במסגרת הסדר בהשמעת איומים כלפי שוטרים.
- ד. ברע"פ 10038/08 **בביזיב נ' מדינת ישראל** (מיום 30.11.08) אושר עונש מאסר ממשי בן 4 חודשים, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו באיומים כלפי שוטר, בשתי הזדמנויות שונות.
- ה. ברע"פ 8062/12 **ברזק נ' מדינת ישראל** (מיום 9.2.14) אושר עונש מאסר בן 3 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, בעניינו של מי שהורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים והעלבת עובד ציבור, אך זוכה מתקיפת שוטר.
- ו. ברע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל** (מיום 9.3.11) אושר עונש מאסר בן 7 חודשים, בעניינו של נאשם שהורשע על פי הודאתו בשלשה מקרים בהם איים על שופטים.
- ז. בת"פ (שלום רמלה) 6056-12-16 **מדינת ישראל נ' זוהר** (מיום 9.7.18), נדון עניינו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות באיומים כלפי רופא בבית חולים, לאחר שלא היה שבע רצון מן ההמתנה בחדר המיון. הנאשם נדון למאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות.
- ח. ת"פ (שלום רמלה) 2727-06-15 **מדינת ישראל נ' כהן** (24.2.16), הנאשם הורשע בשתי עבירות של איומים כלפי מנהל בית הספר בו למד בנו. הנאשם נעדר עבר פלילי, אשר סובל מבעיות בריאותיות הודה ונטל אחריות למעשיו, ניפגש עם המתלונן והתנצל בפניו. נידון למאסר על תנאי.

לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בגין התיק העיקרי נע בין מאסר מותנה ולבין 3 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. מתחם העונש בתיק המצורף נע בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

באשר לקביעת העונש המתאים בגדרי המתחם - כאן רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

לחומרה שקלתי את העובדה לפיה מדובר בשני אירועים שונים בהם השמיע הנאשם איומים, כאשר האירוע המתואר בכתב האישום המצורף בוצע לאחר שנחתם עימו הסדר מותנה בו התחייב, בין היתר, להימנע מביצוע עבירות ואף ריצה עונש בגינו (50 שעות שירות לתועלת הציבור). עוד שקלתי לחומרה כי האירוע המתואר בכתב האישום הנוסף עניינו באיומים כלפי עובדת ציבור במקום עבודתה שעה שהיא מטפלת באחר. כל אלה מלמדים על העדר הרתעה.

לקולה שקלתי העדר עבר פלילי של הנאשם, את נסיבותיו האישיות ולרבות היותו אב המפרנס 3 ילדים, בהם ילד הסובל מנכות של 100% וזקוק למשאבים נפשיים וכלכליים רבים. עוד מצאתי ליתן משקל לקבלת האחריות ולחרטתו של הנאשם.

בשל נתון אחרון זה ברי כי השתת מאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, יקשה על יכולת הנאשם לפרנס את משפחתו. מנגד, הסתפקות במאסר מותנה בלבד, או ענישה בדמות של"צ, תהווה התחשבות מוגזמת בנאשם, על חשבון האינטרס הציבורי. בכך יהא כדי להעביר מסר שגוי, לנאשם ולציבור גם יחד. עוד יש לזכור כי עצם קבלת "הבטחת הכנסה" דווקא מפחיתה ממשקלו של הטיעון בדבר העדר יכולת להתפרנס בתקופת המאסר.

לאור האמור יש להשית על הנאשם עונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. בשל המצב הכלכלי לא מצאתי להשית קנס בנוסף. סך הפיצוי יהא מדוד, באופן המגלם ענישה מוחשית בצד התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם ומשפחתו.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 45 יום, לריצוי בעבודות שירות. על פי חו"ד הממונה על עבודות השירות מיום 14.1.20.
2. 4 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, שלא יעבור על העבירה בה הורשע.
3. פיצוי לכל אחד מהמתלוננים בסך ₪ 750. הסך ישולם עד לא יאוחר מיום 10.6.20.

זכות ערעור כחוק, תוך 45 ימים, לבית המשפט המחוזי- מרכז.

ניתן היום, ל' שבט תש"פ, 25 פברואר 2020, במעמד הצדדים.